

Les sessions tingueren lloc a l'Escola de Magisteri

/ Jordi Vicent

A les vuit i quinze minuts de diumenge, dia 2 de desembre, Joan Campos, secretari de la mesa de la Conferència, presidida per Francesc Devesa (regidor d'Oлива) i Ximo Llorca (alcalde de Muro), feia lectura pública dels resultats de l'elecció dels vint-i-un membres integrants del Consell Polític, organisme executor de les decisions de la Conferència, que quedava conformat, segons la ponència organitzativa, com a òrgan màxim de la Unitat del Poble Valencià.

Amb aquest acte, i els parlaments que el segueixen, acabaren dos llargs dies de debat per als 380

Vicent PARTAL

La UPV, més Unitat

Dissabte i diumenge passat s'aplegaren a l'Escola de Magisteri de València els delegats i les delegades a la Primera Conferència de la UPV. D'ací ha nascut la nova línia de la, fins aquell moment encara, coalició electoral nacionalista.

delegats que hi van assistir.

Poques discussions aferrissades es produïren al llarg dels dos dies, com s'esperava, a la vista dels intensos debats, al si dels col·lectius, que s'havien produït prèviament a la realització de la conferència i

per l'ambient fortament unitarista que respiraven els assistents.

Només una proposta de Joan Senent, en el sentit que s'ajornàs el procés de fusió de les organitzacions integrades de la Unitat, i un debat, obert per Fran-

cisc Candela, sobre les aspiracions finals del nacionalisme i la qüestió dels Països Catalans, dissabte i diumenge al matí, respectivament, encetaren alguna polèmica.

Malgrat això, tot quedà aprovat tal com s'esperava. Això és, la UPV organitzativament dotarà d'una àmplia autonomia els col·lectius de base, i es presenta com una organització descentralitzada i amb representació directa de les assemblees locals i comarcals en una Assemblea de país.

Només la desaparició de la representació obligatòria dels partits trobà reticències entre un sector del Partit Nacionalista del

País Valencià, precisament el que s'expressa per boca de Joan Senent, el qual reclamà, a més, en el seu discurs la participació al si de la Unitat de les organitzacions nacionalistes que no en formen part.

També tal com era previst, s'aprovà una esmena presentada per la UPV d'Oliva, en el sentit que es convoque en un termini no superior a un any una conferència extraordinària on es perfilés més clarament la línia política de la naixent UPV com a organització unitària. Això estalvià definicions exhaustives respecte a temes com l'actitud a prendre davant el govern socialista o enfront d'altres manifestacions del nacionalisme, que quedaren aparcaades, en benefici d'evitar que discrepàncies en temes no estrictament d'unitat nacionalista poguessen entrebancar l'esforç realitzat a l'hora d'unir tots els col·lectius.

Que s'hi estalviassen definicions exhaustives no significa, però, que no es definís d'una manera concreta les característiques ideològiques de la Unitat. Configurada com a expressió del valencianisme polític, UPV intentarà portar a terme una política nacionalista, d'abast popular, en la qual destaquen com a eixos immediats la lluita per la reforma de l'estatut d'autonomia, la necessitat d'una llei de comarcalització i la defensa especial de la llengua catalana contra les agressions de què és objecte. Una definida proposta sectorial, la definició del nacionalisme i dues ponències que foren introduïdes sobre els temes de l'ecologisme i el pacifisme, crearen el pilars bàsics sobre els quals es mourà, a partir d'avui, la UPV.

Els assistents a la Confe-

rència elegiren, finalment, els vint-i-un membres que hauran de conformar el Consell Polític.

Vicent Pitarch, de Castelló de la Plana, fou el més votat entre tots els candidats. Pitarch, sociolingüista, impulsor de l'Esquerra Independent de Castelló i una de les persones que més s'ha distingit, durant anys, en el treball d'unir els nacionalistes, fou aclamat pels assistents, posats dempeus, quan clogué l'acte final de la Con-

A la Conferència assistiren 380 delegats

Jordi Vicent

ferència amb un discurs vibrant, en el qual afirmà: «ara, en retornar als nostres pobles, als nostres llocs de treball o de convivència, sabrem ja que la Unitat és quelcom absolutament consolidat». Expressà el seu optimisme i encoratjà els militants de la UPV davant la faena a realitzar.

Seguien en vots Vicent Pitarch, Doro Balaguer, Ernest Garcia, Adolf Beltran, Marisa Bolta, Josep Ibarra, Andreu Banyuls, Pere Mayor, Josep

Lluís Blasco, Ximo Corts, Francesc Codonyer i, així, fins a vint-i-un membres, que conformen el Consell Polític.

A migdia de diumenge, la Conferència aturà els seus treballs per participar en la manifestació contra l'OTAN que se celebrava a València, i va ser precisament de tornada d'aquesta concentració que es produí l'únic incident remarcable del cap de setmana, quan un grup de feixistes atacaren alguns participants a la

d'un bloc social i polític capaç d'encetar un procés de reconstrucció nacional del nostre país». En termes semblants s'expressà Joan Ramon Peris, secretari de la Unió de Llauredors i Ramaders, el qual valorà com de gran transcendència «el pas de ser una plataforma electoral a ser un moviment polític». Peris es referí a l'apartat de la ponència política que s'ocupava de l'agricultura i expressà el seu suport al projecte de la Unitat.

Parlà després Vicent Ventura, en un to sorneguer i irònic, fent referència a l'aprovació recent de la Llei de Símbols de la Generalitat i assenyalant que «no és cap ximpleta, això dels símbols». Afirmà que encara hi ha la necessitat que el nostre poble recuperi la seua consciència, i que els valencians «hem d'aconseguir que aquest poble tinga la dignitat que necessita». Finalitzà la seua intervenció impartint en llatí una benedicció als assistents, benedicció que —justificà— li havia estat demanada.

Carles Mulet, en nom dels militants de les comarques, precedí el parlament final de Vicent Pitarch, recordant els orígens de la UPV a la circumscripció d'Alacant i assenyalant: «si hi ha una ideologia que, actualment, a l'Estat espanyol, planteja qüestions que van més enllà, aquesta és el nacionalisme».

El so de la Muixeranga tancà la Conferència, no sense que, prèviament, s'hagués lliurat a Vicent Pitarch una pebrella, perquè la duga «almenys al Parlament i a l'Ajuntament de València», en una al·lusió clara a les esperances electorals que els assistents a la Primera Conferència d'Unitat del Poble Valencià mantenen.

Noticiari polític

La possibilitat de signar un únic conveni de col·lidors de taronja per a la totalitat del País Valencià s'ha esfumat, gràcies a l'actuació interessada i desconcertant de la FTT-UGT, que, no solament ha deixat de banda la plataforma unitària de la qual formava part, juntament amb CC OO, la Unió de Llauredors i la CNT, sinó que ha pactat unilateralment amb la patronal i ha posat en la corda fluixa les aspiracions laborals i socials dels altres col·lectius. Enguany, el conveni també serà «provincial». I no sols això.

UGT decidí, pel seu compte, reduir a un 8% d'augment, sobre el conveni de l'any passat, la seua oferta inicial i «innegociable» del 15% davant la resta de sindicats, que propugnaven un realista 10%.

A més, transigí en el treball a estall —la resta de sindicats hi estan en contra— i amb un horari de cinc hores i mitja, contra el costum tradicional de la jornada de cinc hores.

Tot açò, ho va oferir a la patronal l'agrupació castellonenca de la UGT, amb el suport dels col·legues de València «provincia», no caldria sinó.

L'actitud del sindicat socialista ha estat qualificada per la resta de la plataforma unitària com una «traïció» i una «immoralitat».

60.000 persones a Barcelona i 30.000 persones, segons els organitzadors, encara que possiblement n'eren molts més, a València, participaren diumenge passat en concentracions convocades contra l'OTAN. A les dotze del matí es formà, a l'entorn de la ronda de Trànsits de València, una cadena humana que arribà a fer-ne fins a cinc en alguns punts del recorregut.

Enmig d'un ambient lúdic, els manifestants expressaren de les més diverses formes el rebuig a la permanència en l'Organització Atlàntica, l'exigència d'un referèndum clar sobre aquest tema i la solidaritat amb Nicaragua. En acabar, un quart d'hora després, els manifestants, reagrupats en columnes, convergiren sobre la plaça del País Valencià, on realitzaren un simulacre d'atac nuclear, al so de les sirenes i amb el vol ras d'avions, i cremaren una falla-missil entre crits d'«¡OTAN no, bases fora!»

A Barcelona, mentrestant, s'aplegaven en l'Arc del Triomf les cinc columnes de colors que havien eixit a les 10 del matí de cinc punts diferents de la ciutat. Cada columna duia una consigna i un color. «Referèndum clar i ara», «Desmantellament de les bases americanes», «Dissolució dels blocs militars», són els lemes que resumeixen el sentit de les convocatòries. També a la Ciutat de Mallorca tingué lloc una concentració, com també en diverses ciutats de l'estat.

S munda't

LA BOTIGA DE LA MODA
ÚLTIMES NOVETATS EN MODA JOVE
UNA BOTIGA A LA TEUA MIDA

Francisco Moreno Usedo, 4 (entrada per Castán Tobeñas). VALENCIA-18